

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Кафедра української мови

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Заступник голови
приймальної комісії,
в.о. ректора Харківського
національного університету
імені В. Н. Каразіна

_____ Олександр ГОЛОВКО

“ _____ ” _____

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

з української мови
для вступників на навчання
для здобуття ступеня бакалавра
на основі повної загальної середньої освіти

ДОКУМЕНТ СЕД АСКОД
Сертифікат 7AFDA007001
Підписувач ГОЛОВКО ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ
Дійсний з 01.09.2022 13:31:33 по 31.08.2024 23:59:59

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

1901/18 від 25.04.2024

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма відповідає вимогам до програми ЗНО з української мови та літератури, затвердженої наказом МОН України № 696 від 26.06.2018 року.

Програму для вступного випробування з української мови розроблено з урахуванням програм для загальноосвітніх навчальних закладів.

«Українська мова. 5–9 класи» (Наказ Міністерства освіти і науки України від 7.06.2017, № 804) та «Українська мова (рівень стандарту) 10–11 класи» (Наказ Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017, № 1407).

Мета вступного випробування на здобуття ступеня бакалавра – з'ясувати рівень теоретичних знань та практичних навичок осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти.

Форма вступного випробування – тест.

Тест – це завдання стандартної форми, виконання якого дає можливість виявити рівень сформованості знань, умінь, навичок.

Загальна кількість завдань тесту – 15. Час виконання тесту 30 хвилин.

Перелік дисциплін, що виносяться на вступне випробування з української мови: українська мова.

Вимоги до відповіді вступника.

Під час тестування вступник повинен показати достатній рівень опанування основних розділів науки про українську літературну мову, знання процесів і шляхів її формування й розвитку. Зокрема абітурієнт повинен мати знання про:

- основні правила орфографії і пунктуації;
- фонетичні явища і закони української мови,
- лексичну та фразеологічну системи української мови, зокрема семантику слів і фразеологічних одиниць;
- системні зв'язки у лексиці та фразеології (багатозначність, омонімія, паронімія, синонімія, антонімія);

- морфологію української мови, зокрема поділ слів за частинами мови та їхні граматичні характеристики;
- синтаксичну будову речень та граматичні відношення між його компонентами.

Вступник має вміти:

- знаходити й аналізувати фонетичні явища у запропонованих словах, словосполученнях та реченнях;
- визначати системні відношення між лексичними й фразеологічними одиницями;
- визначати семантику слів і фразеологізмів і їхню відповідність/невідповідність запропонованому контексту;
- визначати члени речення та здійснювати їхній аналіз.

Зміст програми

1. Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ**. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування **у-в, і-й**.

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Пароніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду

активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми (відповідно до словника фразеологізмів за підручниками рівня «стандарт»).

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. **Словотвір.** Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

4. Морфологія

4.1 Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Іменники, що перебувають поза відмінами. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви **-а (-я), -у (-ю)** в закінченнях іменників чоловічого роду з нульовим закінченням другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

4.2 Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни

приголосних під час творення ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

4.3 Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят – вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті – дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Зв'язок числівників з іменниками. Особливості правопису числівників.

4.4 Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

4.5 Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідмінні. Особові та числові форми дієслів

(теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

4.6 Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

4.7 Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

4.8 Вигук

Вигук як особлива група слів. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

5. Синтаксис

5.1 Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

5.2 Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

5.2.1 Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

5.2.2 Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

5.2.3 Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

5.2.4 Речення з однорідними членами, з відокремленими членами речення

Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в односкладними членами.

5.2.5 Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація й сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.
- 2) Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

5.2.5.1 Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

5.2.5.2 Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;

3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

5.2.5.3 Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

5.2.5.4 Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

5.3 Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

7. Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію.

Відображення вимови приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

8. Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення **йо,ьо**. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис **н та nn** у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

9. Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Критерії оцінювання

Вступне випробування з української мови проводиться у тестовій формі. Максимальна кількість тестових балів, яку можна набрати, правильно виконавши завдання, – 45 балів, які переводяться в оцінки за шкалою 100-200 балів. Відлік ведеться від 7 балів. За результати, нижчі від 7 балів, ставиться оцінка «не склав». За тестові завдання, які передбачають один варіант відповіді, виставляється 0 або 3 бали. Одне завдання передбачає встановлення відповідності наведених слів запропонованому реченню. За нього нараховуються 4 бали. У завданнях на відповідність за кожну правильно встановлену пару нараховується один бал, тобто за таке завдання можна отримати від 0 до 4 балів.

Таблиця переведення тестових балів в оцінки за шкалою 100 – 200 балів.

тестовий бал	оцінка
7	100
8	105
9	110
10	115
11	120
12	125
13	131
14	134
15	136
16	138
17	140
18	142
19	143
20	144
21	145
22	146
23	148
24	149
25	150
26	152
27	154
28	156
29	157
30	159
31	160
32	162
33	163
34	165
35	167
36	170
37	172
38	175
39	177
40	180
41	183
42	186
43	191
44	195
45	200

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. М., Коваленко Л. Т. Українська мова та література. Збірник тестових завдань. Київ: Грамота, 2008. 212 с.
2. Волощак М. Неправильно – правильно. Довідник з українського слововживання. Київ: Видавничий центр «Просвіта», 2003. 160 с.
3. Гриценко Т.В. Українська мова та культура мовлення. Київ: Центр навчальної літератури, 2003. 536 с.
4. Гуйванюк Н.В. та ін. Українська мова. Схеми, таблиці, тести: навч. посіб. Львів: Світ, 2005. 304 с.
5. Літвінова І.М., Бутко С.Г., Гарюнова Ю.О., Тищенко З.Р. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до ЗНО. / Схвалено для використання в загальноосвітніх навчальних закладах МОН України. Харків : Ранок, 2021. 368 с.
6. Літвінова І.М., Бутко С.Г., Гарюнова Ю.О., Тищенко З.Р. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до НМТ. / Схвалено для використання в загальноосвітніх навчальних закладах МОН України. Харків : Ранок, 2023. 368 с.
7. Плющ М. А., Грипас Н. Я. Українська мова. Довідник. Київ: Освіта, 2002. 255 с.
8. Українська мова. Тести. 5–12 класи: посібник / За ред. Н. В. Гуйванюк. Київ: Видавничий центр «Академія», 2006. 376 с.
9. Українська мова та література. Усе для підготовки до НМТ в режимі онлайн і офлайн. / І.М. Літвінова. З.Р. Тищенко. Харків: Вид-во «Ранок». 2024. 128 с.
10. Українська мова та література. Тестові зошити. Підготовка до ЗНО / З.Р. Тищенко, І.М. Літвінова, Ю.О. Гарюнова, С.Г. Бутко. Харків : Вид-во «Ранок». 2020. 160 с.
11. Українська мова. Тестові зошити. Підготовка до НМТ. / І.М. Літвінова, З.Р. Тищенко. Харків : Вид-во «Ранок». 2023. 128 с.
11. Український правопис. Київ: Наукова думка. 2020. 392 с.
<http://www.inmo.org.ua/news/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9-%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%81-%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%B0-%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D1%96%D1%8F-%D0%BE%D1%84%D1%96%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE->

[%D0%B2%D0%B8%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F.html](#)

12. Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: навч. посібник. Київ: Либідь, 2004. 272 с.

13. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. Київ: Освіта, 2002. 288 с.

Мережеві джерела

1. *Архів тестів ЗНО* URL: <https://dneprtest.dp.ua/cms/index.php/home/testy-mynulykh-rokiv>
2. *Медіатека* читального залу Інституту філології та соціальних комунікацій БДПУ.
3. *Бібліотека української літератури*. URL: <https://www.ukrlib.com.ua>
4. *Український центр оцінювання якості освіти*. URL: <https://testportal.gov.ua/zno-dpa-2/>
5. *Тренажер з правопису української мови*. Пізнавайте, вчіться, розвивайтесь! URL: <https://webpen.com.ua>
6. *Тести ЗНО / НМТ 2007 – 2021 рр.* URL: <https://zno.osvita.ua/ukrainian/>

Вступник допускається до участі у конкурсному відборі для зарахування на навчання, якщо оцінка з вступного випробування складає не менше 100 балів.

Голова предметної екзаменаційної комісії

_____ Юрій КОХАН

Програму затверджено на засіданні приймальної комісії Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Протокол засідання приймальної комісії № 2 від 15 квітня 2024 р.

Відповідальний секретар

_____ Сергій СЛЬЦОВ